

Книгата на Даниил – номер дванадесет

Тъмнина

Jeff Pippenger

2023-12-07

Дума или израз, повторени в боговдъхновеното Слово, са символ на вестта на втория ангел.

А във втората година от царуването на Навуходоносор Навуходоносор сънува сънища, от които духът му се смуги и сънят му го напусна. Тогава царят заповяда да повикат влхвите, астролозите, чародеите и халдейците, за да покажат на царя сънищата му. И те дойдоха и застанаха пред царя. И царят им каза: Сънувах сън, и духът ми се смуги, за да узная съня. Даниил 2:1–3.

В „тъмнината“ на нощта Навуходоносор сънува образ, но не можеше да си спомни съня. В нощно видение той сънува образ, ала сънят за образа беше тъй тъмен за разбирането му, както беше тъмна и нощта, когато бе сънувал съня.

Тогава халдейците заговориха на царя на арамейски: Царю, да живееш довека! Кажете съня на слугите си, и ние ще покажем тълкуването му. Царят отговори и рече на халдейците: Делото е отминало от мене; ако не ми известите съня заедно с тълкуването му, ще бъдете разсечени на късове и домовете ви ще бъдат превърнати в бунци. Но ако покажете съня и тълкуването му, ще получите от мене дарове, награди и голяма почест; затова покажете ми съня и тълкуването му. Данаил 2:4–7.

Изпитанието с пророческия сън на Навуходоносорския образ беше изпитание, предназначено да установи кой може да даде правилно пророческо описание на образ, обвит в тъмнина, заедно с тълкуването на съдържанието на съня. Вестта на втория ангел, която в милеритската история бе съединена с вестта на Среднощния вик, беше предобразена от Илия при състезанието на планината Кармил. И тя също беше изпитание, което щеше да изяви не само кой е истинският Бог, но и кой е истинският пророк. Уилям Милър, за когото сестра Уайт изрично казва, че е бил предобразен от Илия, представляваше Илия на Кармил. И все пак не толкова самият Уилям Милър е бил представян, колкото правилата на пророческото тълкуване, които той е бил воден да разбере. На Кармил беше показано, че пророците на мъжкия бог Ваал и пророците на женското божество Астарта са лъжепророци. В историята на милеритите протестантските църкви бяха показани като лъжепророци, както бе предобразено от Кармил.

Когато протестантските църкви проявиха своето отхвърляне на правилата за пророческо тълкуване на Уилям Милър, те станаха дъщерите на Рим. В пророчески смисъл дъщерята е образ на своята майка. Изпитът, в който протестантите се провалиха в милеритската история, беше изпитът, който разпозна и произведе образ (дъщеря) на звяра. Именно там рога на истинския протестантизъм се прояви в противопоставяне на рога на отстъпилия протестантизъм. Навуходоносор изискваше тълкуване и, като правеше това, по провидение

беше въвлечен в произвеждането на проявление както на лъжепророците, така и на истинските пророци.

Те отговориха отново и казаха: Нека царят каже съня на слугите си, и ние ще известим тълкуването му. Царят отговори и рече: Зная със сигурност, че искате да спечелите време, защото виждате, че това нещо се е оттеглило от мене. Но ако не ми изявите съня, за вас има само една присъда; защото сте приготвили лъжливи и покварени думи, за да говорите пред мене, докато се промени времето; затова ми кажете съня, и ще узная, че можете да ми известите тълкуването му. Даниил 2:7–9.

В заключението на периодите на изпитване разграничението, което бе разкрито на планината Кармил и на 22 октомври 1844 г., бе илюстрирано също и във втора глава на Даниил. В трите пророчески представяния — на планината Кармил, в милеритската история и в съня на Навуходоносор за образа — ударението пада върху правилното пророческо тълкуване, представено чрез Илия, Милър и Даниил. Тълкуването на съня е вестта, която е разпечатана в историята, където се проявяват две категории пророци.

Халдейците отговориха пред царя и казаха: Няма човек на земята, който да може да открие това, което царят иска; затова няма цар, велможа или владетел, който да е поискал такива неща от магьосник, или астролог, или халдеец. И това, което царят изисква, е рядко нещо, и няма друг, който да може да го открие пред царя, освен боговете, чието обиталище не е с плът. Поради това царят се разгневи и силно се разяри, и заповяда да бъдат погубени всички мъдреци на Вавилон. Даниил 2:10–12.

На планината Кармил Илия предложи изпитанието, а изпитанието, което той предложи, беше не само за да се яви кой е истинският Бог, но и кой е истинският пророк. Във втора глава на Даниил именно халдейците посочват изпитанието, което разкрива разграничението между истинското и лъжливото. Те обясняват, че тълкуването, което Навуходоносор търси, може да бъде открито единствено от Бога, а не от човечи. Те също така се оплакват, че взаимоотношението между Навуходоносор и неговите религиозни мъдреци е неправилно взаимоотношение, когато заявяват, че „това, което царят изисква, е рядко нещо“. Те желаят царят, представляващ държавата, да стои вън от религиозната сфера, в която те са били приемани за авторитетите. Те не протестират против принципите на съчетаването на църква и държава; те протестират, че Навуходоносор, представляващ държавата, изисква да държи църквата под свой контрол. Те биха се чувствали удобно в отношения между църква и държава, ако религиозните водачи управляваха държавата. Изпитанието на образа на звяра е мястото, където решаваме вечната си участ — както сънят на Навуходоносор за образа — то е изпитание на живот и смърт.

И излезе повеление мъдреците да бъдат избити; и потърсиха Даниил и другарите му, за да бъдат избити. Тогава Даниил отговори с разум и мъдрост на Ариох, началника на царската стража, който беше излязъл да избие вавилонските мъдреци: Той отговори и каза на Ариох, царския началник: Защо е толкова прибързана заповедта от царя? Тогава Ариох извести на Даниил това нещо. Даниил 2:13–15.

Когато на Даниил се дава просветление относно разбирането на обстоятелствата на живот и смърт в съня за все още непознатия образ, той представлява просветляването на сто четиридесет и четирите хиляди за факта, че се намират в историята на второто и видимо изпитание от тристепенния процес на изпитване. Но Даниил не представлява просто онези, които са избрали да се хранят с правилната храна и поради това са издържали първото изпитание, а също така представлява и човешкия представител, на когото Бог е дал особено проникновение в библейското пророчество.

А на тези четири момчета Бог даде знание и умение във всяка наука и мъдрост; а Даниил имаше разбиране за всякакви видения и сънища. Даниил 1:17.

Макар че и четиримата верни евреи издържаха изпитанието относно храната, Даниил бе избран за вестител на видения и сънища. Даниил представлява пророческия вестител, както е представен от Илия, Йоан Кръстител, Йоан Богослов, Уилям Милър и Future for America. Пророческият вестител никога не е отделен от пророческото изпитание.

По времето на Христос онези, които отхвърлиха свидетелството на Йоан, не можеха да получат полза от Исус. В милеритската история онези, които отхвърлиха първата вест (представена от Уилям Милър), не можеха да получат полза от втората вест. И в двете истории верните не разпознаха накъде водеше процесът на изпитване. Учениците отказваха да видят кръста, макар че им бе ясно казано, че това щеше да стане. Милеритите не можеха да видят голямото разочарование. Даниил, когато бе уведомен от Ариох за обстоятелствата на живот и смърт, свързани със съня на Навуходоносор за образа, не знаеше какво е съдържанието на съня, нито накъде водеше изпитанието с образа. Всичко, което знаеше, беше, че това е въпрос на живот и смърт. Затова Даниил се нуждаеше от време, за да разбере тълкуването.

Тогава Даниил влезе и поиска от царя да му даде време, за да извести на царя тълкуването. Даниил 2:16.

Даниил бе проявил вяра в храната (методологията), която бе решил да яде при първото изпитание. Затова му бе дадено време, както и на учениците по времето на Христос. Времето, което бе дадено на учениците, бе периодът на Христовата смърт, погребение, възкресение и първоначалното Му възнесение, преди Той да се срещне с учениците по пътя за Емаус, а после отново в горницата. После, в края на това време, Той дъхна върху тях Светия Дух.

И като каза това, духна върху тях и им рече: Приемете Светия Дух. Йоан 20:22.

Езекил пророкува и мъртвите кости се събраха заедно. После Езекил отново пророкува и Светият Дух бе вдъхнат върху новообразуваните тела, и те се изправиха като могъща войска. Когато Христос духна върху учениците, Той отвори разума им.

Тогава им отвори ума, за да разбират Писанията. Лука 24:25.

Всички пророци говорят за края на света, и Даниил не е изключение. Времето, което той поиска, беше период от време, през който да получи просветление. Времето на очакване за милеритите беше от първото разочарование, докато разпознаха, че се намират във времето на забавянето във връзка с пророчествата на Матей, глава двадесет и пета, и на Авакум, глава втора. Историята на времето на забавянето в милеритската история се изпълни във времето на вестта на втория ангел. Даниил, глава втора, представя същата тази история, така че неговото искане за време пророчески съответства на времето на забавянето на милеритите. Следователно искането на Даниил за време и времето на забавянето на милеритите представляват времето на забавянето на сто четиридесет и четири хиляди, което започна на 18 юли 2020 г.

Молбата на Даниил за време, за да разбере съня на Навуходоносоровия образ, е представена в единадесета глава на Откровение като трите дни и половина, през които двамата свидетели лежат мъртви на улицата. В историята на трите дни и половина от Откровение 11 — трите дни и половина, които символично представят пророческа пустиня — има глас, който вика. Човешкият глас, който Утешителят употребява, за да събуди и да приведе към живот мъртвите сухи кости, е представен от Даниил, на когото е дадено пророческото откровение за това какъв е бил сънят и какво е представлявал той. На гласа, който вика в пустинята, е дадено пророческо разбиране за сънища и видения, както е представено чрез Даниил. Гласът вика, като по този начин се установява, че му е дадена вестта на среднощния вик, а викът се дава в полунощ, което представлява тъмнина.

В най-дълбоката тъмнина на среднощта на гласа (Даниил) бе дадено разбиране за вест, която бе обвита в тъмнина. Заповедта, дадена на гласа (Езекиил), е да пророкува на мъртвите сухи кости. Когато той прави това, Утешителят бива вдъхнат върху мъртвите на улицата и те „оживяват“. Но съживяването се осъществява единствено чрез молитва. Молитвата е пътен знак в историята на съживяването на мъртвите сухи кости, които са избити на улицата. Даниил пророчески представя този пътен знак, тъкмо на съответното място, където пътният знак е обозначен.

„Съживяване на истинското благочестие сред нас е най-великата и най-неотложната от всичките ни нужди. Да го търсим, това трябва да бъде първата ни задача. Необходимо е сериозно усилие, за да получим благословието на Господа — не защото Бог не желае да излее Своето благословение върху нас, а защото ние не сме подготвени да го приемем. Нашият небесен Отец е по-готов да даде Своя Свети Дух на онези, които Го молят, отколкото земните родители са готови да дадат добри дарове на своите деца. Но наша работа е чрез изповед, смирение, покаяние и усърдна молитва да изпълним условията, при които Бог е обещал да ни даде Своето благословение. Съживяване може да се очаква само в отговор на молитва. Докато хората са толкова лишени от Божия Свети Дух, те не могат да оценят проповядването на Словото; но когато силата на Духа докосне сърцата им, тогава изнесените беседи няма да бъдат без въздействие. Водени от поученията на Божието Слово, с проявлението на Неговия Дух, при упражняване на здрава разсъдливост, онези, които посещават нашите събрания, ще придобият скъпоценен опит и, завръщайки се у дома, ще бъдат подготвени да оказват благотворно

влияние.“

„Старите знаменосци знаеха какво значи да се бориш с Бога в молитва и да се радваш на изливането на Неговия Дух. Но те слизат от сцената на действието; и кои се издигат, за да заемат местата им? Как е с подрастващото поколение? Обърнати ли са те към Бога? Будни ли сме за делото, което се извършва в небесното светилище, или чакаме някаква принуждаваща сила да дойде върху църквата, преди да се пробудим? Надяваме ли се да видим цялата църква съживена? Това време никога няма да дойде.“

„В църквата има хора, които не са обърнати и които не желаят да се съединят в искрена, настойчива молитва. Трябва да пристъпим към делото поотделно. Трябва повече да се молим и по-малко да говорим. Беззаконието изобилства и народът трябва да бъде научен да не се задоволява с форма на благочестие без духа и силата. Ако сме насочили усилията си към изследване на собствените си сърца, към отхвърляне на греховете си и към поправяне на злите си наклонности, душите ни няма да се въздигат към суета; ще бъдем недоверчиви към себе си, като имаме трайното съзнание, че нашата достатъчност е от Бога.“ Избрани вести, книга 1, 121, 122.

Въз основа на вярата в хранителния режим, който Даниил бе избрал да следва, той след това бе въведен във видим изпитателен процес, който изискваше от него да използва методологията, представена чрез този режим: първо да обещае, че неговият Бог ще посочи и обясни съня, а след това да извърши представянето на този сън пред царя. Той притежаваше правилния хранителен режим, или правилната методология, и след това трябваше видимо да прояви вярата си, като представи вестта на съня за образа на Навуходоносор, който беше в пълна „тъмнина“. Следващото му действие беше неговото видимо проявление на вяра, защото тогава той приложи божествената формула за Божия народ, когато се намира в тъмнина.

„Тъмнината на лукавия обгръща онези, които пренебрегват молитвата. Прошепнатите изкушения на врага ги примамват към грях; и всичко това е, защото не се възползват от привилегиите, които Бог им е дал в Божественото установление на молитвата. Защо синовете и дъщерите Божии да се колебаят да се молят, когато молитвата е ключът в ръката на вярата, за да отключи небесната съкровищница, където се пазят безпределните богатства на Всемогъществото? Без непрестанна молитва и усърдно бдение сме в опасност да станем небрежни и да се отклоним от правия път. Противникът непрестанно се стреми да препречва пътя към престола на благодатта, за да не можем чрез искрена молба и вяра да получим благодат и сила, за да устоим на изкушението.“ Пътят към Христа, 94.

Под мрака на съдържанието на нощния сън на Навуходоносор, Даниил се притисна заедно с тримата си другари и се помоли.

Тогава Даниил отиде в дома си и извести това на Анания, Мисаил и Азария, своите другари, за да измолят милости от небесния Бог относно тази тайна, та Даниил и другарите му да не погинат с останалите вавилонски мъдреци. Тогава тайната се откри на Даниил в нощно видение. Тогава Даниил благослови небесния Бог. Даниил

проговори и каза: Благословено да бъде Божието име от века и до века; защото мъдростта и силата са Негови. И Той изменя времената и годините; сваля царе и поставя царе; дава мъдрост на мъдрите и знание на разумните. Той открива дълбоките и тайните неща; знае какво е в тъмнината, и светлината обитава с Него. Благодаря Ти и Те хваля, Боже на бащите ми, Който си ми дал мъдрост и сила и сега си ми явил онова, което поискахме от Теб; защото сега ни извести царското дело. Даниил 2:17–23.

Тогава Даниил бе възнаграден от Онзи, Който „знае какво е в тъмнината“. Движението за неделно законодателство се развива в тъмнина, и от онези, които са направили изповед, че приемат божествената диета, се изисква да разпознаят формирането на образа на звяра, който подготвя религиозната и политическата платформа за налагането на белега на папската власт.

Втора глава на Даниил не само посочва историята на втория ангел в милеритската история, но още по-пряко онагледява историята на втория ангел в движението на третия ангел. В изпитанието, свързано със съня на Навуходоносор за образа, е представено изпитанието на образа на звяра. Пророческите стъпки на пробуждането на Божия народ за обстоятелствата на живот и смърт, свързани с приближаващия неделен закон, са много конкретно посочени в книгите на Даниил и Откровение.

Даниил представлява вестителя на онази история, в която излиза животоспасяващата вест на съня за образа. Той стои твърдо върху режима, който е дошъл да разбере, и с вяра заявява, че Бог може да открие видението, но иска време. Това време е времето на забавянето. В края на времето на забавянето му се дава знание за това, което е било в тъмния сън на Навуходоносор, но не само това. Той не само получава разбиране за съня за образа, който е предобраз на образа на звяра и на свързаното с него изпитание, но и възхвалява Бога в края на времето на забавянето, защото Бог „дава мъдрост на мъдрите и знание на разумните; Той открива дълбоките и тайните неща; знае какво е в тъмнината, и светлината обитава с Него.“

Тук Даниил поставя своята прослава в контекста на това, че е настъпило „увеличение на знанието“, защото онзи, който в дванадесета глава посочва, че „разумните“ ще разберат „увеличението на знанието“, също така прославя Бога, че е дал „мъдрост“ и „знание“ на „мъдрите“. Той пряко прави препратка към мъдрите девици и свързва своето време с времето на забавянето. Той поставя илюстрацията, намираща се във втора глава, непосредствено в свършеното изпълнение на времето на забавянето от Матей двадесет и пета глава в движението на третия ангел. Още по-значим е фактът, че книгата Откровение посочва, че точно преди края на благодатното време на Йоан бе казано да не запечатва думите на пророчествата на книгите Данаил и Откровение, защото те са една и съща книга.

И ми казва: Не запечатвай думите на пророчеството на тази книга, защото времето е близо. Който върши неправда, нека продължава да върши неправда; и който е нечист, нека продължава да бъде нечист; и който е праведен, нека продължава да върши правда; и който е свят, нека продължава да бъде свят. Откровение 22:10, 11.

Времето, когато пророчествата на Данаил и Откровение трябва да бъдат разпечатани, е във времето на забавянето от притчата за десетте девици, и това време е представено чрез молбата на Данаил за време. Неговата молба за време беше последвана от молитва, която трябва да се извърши преди възкресението на мъртвите сухи кости. В периода, когато беше разкрито увеличението на знанието и разбирането на образа от съня, обвинен в тъмнина, Бог извърши още нещо за Данаил. „Той открива дълбоките и тайните неща.“ Тайното нещо в историята на Среднощния вик е пророчеството в Откровение, което се разпечатва точно преди да се затвори благодатното време. Това „дълбоко и тайно“ нещо е „истината“.

Истината става пророческият ключ, който се отваря за вестителя, представен от Даниил, и който позволява да бъде разпозната скритата история на „седемте гръма“. Скритата история е историята на три ориентира. Първият е разочарование и последният е разочарование, както е илюстрирано в историята на милеритите. Еврейската дума, която е преведена като „истина“, е създадена от „Чудния Лингвист“ чрез съчетаването на първата, тринадесетата и последната буква на еврейската азбука. Исус е първият и последният, и Той е „истината“. Структурата на думата, създадена от „Чудния Лингвист“, посочва трите пророчески ориентира, които са скритата история на „седемте гръма“, които трябваше да бъдат запечатани, докато Даниил не поиска „време“ и не отиде на молитва.

Разочарованието от 18 юли 2020 г. беше първият ориентир и то илюстрира разочарованието, свързано с последния от трите ориентира, който е неделният закон. Средната буква, тринадесетата буква, е символ на бунт и е символ на средния ориентир в скритата история на седемте гръма. Бунтът е представен от неразумните девици при Среднощния вик, защото Среднощният вик е средният ориентир в тристепенната история на 18 юли 2020 г., Среднощния вик и скоро идващия неделен закон. Щом настъпи полунощ, времето преминава в тринадесетия час, където видимото проявление на неразумните девици се показва чрез това, че те осъзнават, че нямат златното масло.

В символичната „пустиня“ на „три и половина дни“ от единадесета глава на Откровение Божият народ е представен като намиращ се в символичната история на проклятието от „седем времена“. В края на този период те трябва да разпознаят, че са били разпръснати, че са съгрешили, че бащите им са съгрешили, че са ходили противно на Бога и че Бог е ходил противно на тях. Това разпознаване трябва да ги доведе до това да се молят молитвата от Левит двадесет и шеста глава. Това разпознаване, че трябва да се молят молитвата от Левит двадесет и шеста глава, се съгласува пророчески с молитвата на Даниил от втора глава на Даниил и е онагледено чрез молитвата на Даниил в девета глава. Причината, поради която Даниил се помоли с молитвата от Левит двадесет и шеста глава в девета глава, се основаваше на неговото осъзнаване, че се намира в края на седемдесетте години от пророчеството на Еремия за плена на Божия народ.

Същите тези седемдесет години представляват историята на запечатването на Божия народ. Тези седемдесет години представляват очистването от трета глава на Малахия и двете очиствания на храма от Христос. Те представляват историята на изпита относно образа на звяра. Тази история започна на 11 септември 2001 година и завършва с предстоящия в скоро

време неделен закон. В края на този символичен седемдесетгодишен период Даниил търси „време на забавяне“, за да може да се моли. Неговата молитва получи отговор, когато последната тайна на пророчеството му бе разкрита. Това откровение дойде, докато Божият истински протестантски народ все още бе в „пустинята“, във времето на разпръсването след 18 юли 2020 година. В онова време „истината“ бе разкрита на „гласа на викация в пустинята“.

Ще продължим с втора глава на Данаил в следващата статия.

И пламна гневът Господен против тази земя, за да докара върху нея всички проклетия, които са написани в тази книга; и Господ ги изкорени от земята им с гняв, с ярост и с голямо негодувание, и ги хвърли в друга земя, както е днес. Тайните неща принадлежат на Господа, нашия Бог; а онези, които са открити, принадлежат на нас и на чадата ни до века, за да изпълняваме всички думи на този закон. Второзаконие 29:27–29.